

אברהם עופר בונה את קאהיר-תחתית ודמשק-עילית

מה היתה התרשמותו הראשונה של ד"ר אלדד? מנכ"ל צי"ט, ממכ"ל אל צור, כשזה הכניס אותו לראשונה בענייני החברה? גי' לה דדו: "אחרי הפגישה הראשונה אמרתי לעצמי: האיש הזה הוא נוכח. זה היה הרבה זמן לפני שהתפוצץ העסק ש'לו' ממה נבעה התרשמות זו? אמר דדו: "איני אוהב אנשים שאינם מסתכלים לי בעיניים כשהם מדברים איתי. צור היה מוריד את עיניו ומסתכל לצד-דים בכל פעם שאמר לי דברים שכיום אני יודע שהיו שקרים."

השבוע סיפר מזכיר הסתדרות ירוחם משל כי מי שהיה יו"ר הכנסת, יוסף שפרינצק, אמר פעם: "אני ממונה על משק הדיבורים הרגולרי ביותר בארץ". הוסיף שר החינוך, אהרון יריין, שנכח באותה הזדמנות: "יש גוף הר מתחרה עם אותו גוף שאליו התכוון שפרינצק, והוא הוועד הפועל של ההסתדרות."

מלון הילטון בירושלים פתח על שפת-הבריכה שלו מסעדת-גרייל. לרגל הפתיחה הוזמנו אישי-ציבור למסיבה חגיגית. בין האורחים בלטו סגן יו"ר הכנסת, יצחק נבון, ש' בא בחברת אשתו אופירה, שרקדה סלו עם מנהל המלון היווני. יותר מכולם בלט חנוך גיבתון, מנכ"ל משרד-התיירות, שנתמנה בימים אלו כי קונסול ישראל בלוס-אנג'לס, אחרי שאברהם בריק ייתר על הכבוד. כתום המסיבה ניגש גיבתון אל אחד המלצרים, ביי קש ממנו למלא עבורו שקית בשאריות-בשר, עבור הכלב שלו. איש יחסי-הציבור של הר מלון, יעקב אברך, שעמד בקירבת מקום ושמע את בקשת המנכ"ל, מיהר להכין עבורו שקית ענקית, שיכלה להספיק לעשרה כלבים.

ספן-השלום אייב נתן מצא דרך כדי לאסוף תרומות לאוניתו. אייב מוזמן על-ידי קיבוצים ומוסדות שונים להר צות על מפעל חייו. הוא מסרב לקבל כסף עבור ההוצאות, ומי

כפול שניים, כדי לא לכפות על התלמידים את הפיתרון של 242. שהוא המספר הסימטרי של החלטת האו"ם האומרת כי על ישראל לסגת מן השטחים שכבשה ב-1967.

באותה ישיבה אצל רבינוביץ נכח גם מנכ"ל קופת חולים אשר יריין, שביקש אישור תקציבי להמשך בניית

כיה לה שבאותו יום כלל לא היה בבירה הבריתית, אלא היה בפאריס, שם באמת נכנסתי לבנק. הודה.

אגב בפגישה בין לילי ובין בעלת-הגלריה עמליה אריב נתגלה כי לילי היתה פעם שוטרת — וכפופה או לי סיקורה של הסמלת עמליה, בי מטה הארצי.

בישיבה שהתקיימה אצל שרה-אוצר יהושע רבינוביץ נכח גם שרה-שיכון אבי רהם עופר. אחד הנוכחים קרא לעברו: "אם לא תתחיל מייד בבניית מעלה-האדומים, לא תשב איתנו בשולחן אחד!" ועופר, שאנשי גוש אמונים מא-שימים אותו כאילו הוא מעכב את הבנייה בכוונה-תחילה, הר

פרץ יעקב רבי-סרו בצח"ל (מימין) הועלה לדרגת סגן-אלוף והתמנה כקצין חינוך של פיקוד-המרכז. לרגל המינוי ערכו לו ידידים מסיבה רבת-משתתפים, במוצא שבמבואות ירושלים. ידידו של פרץ, סגן-אלוף זאב (משמאל בתמונה הימנית), מי שהיה קצין חינוך של פיקוד-הדרום והנמצא בחופשת לימודים היה בין האורחים במסיבה. גם מפקד פיקוד המרכז, האלוף יונה אפרת, מצא זמן לבלות אחרי טיירות היום השישי, בו התפוצצה הפצצה בכיכר-ציון בירושלים. האלוף אפרת היה בשטח הפיצוץ עד לשעה 11 בלילה, בא למספר דקות לברך את סגן-אלוף פרץ. עם אפרת בתמונה רס"ן יונדב נבון, שהיה עורך יומן גלי צה"ל, והמשרת כיום בלישכת דובר צה"ל.

בתיחולים. כדי להצדיק את בקשתו אמר: "ישנו גוף אחד, שהוא אמין עדיין בכל המדינה כולה, והוא קופת-חולים. צריך לשמור עליו!" השיב לו רבינוביץ באירוניה: "רגע אחד! לפני זה יש גוף יותר אמין — ממשלת ישראל."

בעת דיון בכנסת, קבל שרה-הבריות ויקטור שם טוב על כך שקיים מחסור בי אחיות. קרא לעברו ח"כ הלי כוד ניסים אליעד: "הפעל את חוק גיוס הבנות, המחייב גיוס בנות דתיות!" שם-טוב לא הספיק לחשוב, כששמעה קריאת בנינים נוספת, הפעם מעברו של ח"כ יעד בועז מואב, שקרא: "יש לך כרגע רוב להעביר את הצעת-החוק!" השר שם-טוב וחבריה-הכנסת אליעד ומואב היו היחידים שי נכחו באותה עת במליאה.

את הסיבה האמיתית לפרץ מילחמת ששת-הימים גילה המנחה מני פאר, בעת שריאין את העיתונאית מירה אברך. סיפרה אברך: ב-15 במאי 1967 פגשה בניר-יוק את או טאנז, מי שהיה מזכיר האומות המאוחדות, ואמרה לו כי לדעתה האו"ם איבד מכווח. או טאנז שתק ולא ענה לה. אך כעבור יומיים הוציא את כוחות האו"ם מסיני, ואז פרצה מלחמת ששת-הימים. "הוא חשב, כנראה, על מה שאמרתי לו, והשתכנע". אמרה מירה אברך.

באותה הזדמנות התייחס פאר לשאלתם שהגישו חברת-הכנסת גאלה כהן ל-שרה-הינוך, בה דרשה להעת מדוע הכניסו לבחירות הבגרות בדיקוק את המישפט: "ישראל מוכנה לוותר על שטחים תמורת שלום." גאלה טענה כי זוהי שיטת-מוח פוליטית. פאר הציג לגאלה שתבקש להוציא מבחינות כיתה גימ"ל את הר תרגיל: "מאה עשרים ואחד

שיב: "אתה מינימליסט. אני הולך לבנות קודם כל את דמי שקע-עילית, ואת קהיר-תחתית!" שתי מילים שהסלים הר סנאטור האמריקאי הימני-קיי צוני ויליאם באקליי בבואו ארצה, חשפו את בורותם של כמה מן המתרגמים המיקצועיים בארץ. באקליי הגדיר את לחץ הממשלה האמריקאית על ישראל במילים האמריקאיות "Selling Job". הטלוויזיה מי-הרה לתרגם זאת, בצורה כוזבת, במילים "עיסקת מכירות". סכנות עתים השתמשה במי לים "מלאכת מכירה", התירגום הנכון של מונח-הסלאנג האמריקאי הוא: "מיבצע שיכנוע" — כשהכוונה היא לשיכנוע קרנים על-ידי המפרסמים או הר מכורים.

ממה התפעלה לילי שרין הכי הרבה בביקור-הבנק שערכה בכמה מארצות-אירופה? ממישחק שחמט חי, ש-הוצג בכיכר השוק הישן של בריסל, הנחשבת לכיכר היפה ביותר באירופה. כל הכלים הופיעו במישחק בדמותם של אנשים חיים — כששתי ילדות נושאות את שובל שימלתה של המלכה, והפרשים רכובים על סוסים אמיתיים.

עם שובה ארצה מיהרה לילי, יחד עם אריק שרון, מייד למסיבה שערכו יעקב אגמון וגלילה אגמון (לכבוד ילדתם (המאומצת) החורשה, ולכבוד יום-הולדתה של גילה. שם פגשה לילי את ד"ר קוק וקראה: "ראיתי אותך נכנס לבנק בלונדון." קוק הר

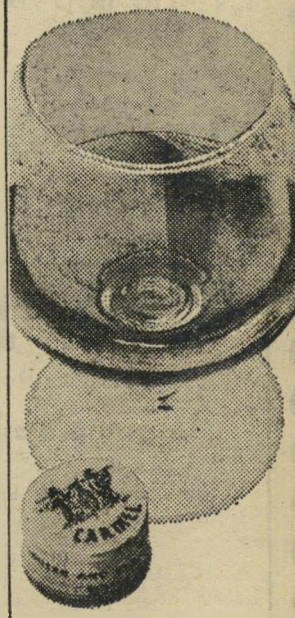

אהרון תורג'מן סגנו של נציב בתי-הסוחר ייצג את הבוס שלו במסיבת-עיתוני נאים שהתקיימה בכלא רמלה, לרגל תחילת צילומי הסרט "ג'ורג' קר", בחשתתפותו של יהורם גאון, המגלם תפקיד של אסיר שופט לשלוש שנים, והמראה את מאסרו בכלא רמלה. גאון שוחח עם תורג'מן, שהסביר לו את בעיותיהם של האסירים, חי שפוטס לתקופות-מאסר ממושכות. העיתונאיות שהגיעו למסיבת העיתונאים לא הורשו בתחילה להיכנס אל הכלא, בטענה שאינן לבושות כראוי. אחת מהן, מירית שם-אור, לבשה שימלת-טריקו חשופה, ונאלצה ללבוש את חולצתו של הצלם אבי דיין. עיתונאית אחרת לבשה על שימלתה החשופה את חולצתו של הצלם יצחק ישמח, ורק אז הורשו שתי העיתונאיות להיכנס בשערי כלא רמלה.

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מיקני ראשון לציון זכרון יעקב